

[Rager.]

valg allerede for nogen Tid siden, og som i Gaar kom til den endelige Behandling i Rigsdagens Valutaudvalg. Rigsdagens Valutaudvalg har for saa vidt ikke nogen bestemmende Myndighed dèr, men de blev taget til Efterretning, og dermed er Spørgsmaalet om Afvikling af disse Sager rent administrativt fastlagt, og saa kan Spillet begynde.

Det ærede Medlem Hr. Prieme vilde i Dag bebrejde den højtærede Handelsminister, at det har taget for lang Tid med Forberedelserne, og det ærede Medlem har ogsaa henvist til, at de i §§ 4 og 5 forudsatte Udvalg er blevet for sent nedsat. Det ærede Medlem vilde formentlig ogsaa have kunnet supplere sine Anker med, at det i sin Tid varede for længe, inden Appeludvalget blev nedsat. Men Forholdet er det, at denne Lov blev vedtaget umiddelbart før Jul, og i Dag har vi endnu kun den 21. Marts. Ja, det er tre Maaneder, vil det ærede Medlem sige. Men det er jo dog ogsaa et Apparat, der skal bygges op her, og som maaske skal holde længere, end nogen af os i Øjeblikket tror og haaber. Som jeg har sagt, hver Gang vi behandlede denne Lov: Lad os ikke i Haabet om snart at blive af med Ordningen forfalde til at gøre Hastværksarbejde, lad os behandle den, som om den er noget blivende; der sker jo ingen Skade ved det, selv om vi blev af med den. Det maa behandles omhyggeligt, og jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at man har behandlet den omhyggeligt. Om det kunde have været gjort noget hurtigere, ved jeg ikke, det er blot et Spørgsmaal om Forhandlinger, der har fundet Sted, og det maa jeg overlade til Ministeren selv at gøre Rede for, men jeg har den Tillid til Ministeren, at det er sket saa hurtigt, som det kunde.

Nu har det ærede Medlem Hr. Prieme i Dag henvist til, at Udvalgene efter §§ 4 og 5 endnu ikke er blevet nedsat. Men jeg maa sige, at disse Udvalg vilde jo, hvis de var blevet nedsat tidligere, kun have forøget Mængden af arbejdsløse her i Landet, for der er jo intet Arbejde for disse Udvalg før det Øjeblik, den næste Tildelingsperiode skal endelig tilrettelægges, og endnu er Spørgsmaalet dèr jo ikke længere fremme, end at om nogle Dage skal Ansøgningerne indsendes. Saa vidt jeg har forstaaet, har endvidere Forhandlingerne med Udlandet paa mange Omraader varet længere end ventet og forudsat — jeg forstaaer endda, at der er nogle Stater, vi forhandler med endnu —, og før dette er i Orden, kan man vel ikke tage den endelige Bestemmelse om Valuta-

tildeling til de forskellige Stater inden for de forskellige Grupper, saa det forekommer mig i og for sig, at selv om det ærede Medlem til syvende og sidst kunde have en vis formel Ret i sin Bebrejdelse, saa er Realiteten ganske uden for enhver Diskussion, og saa vil Ministeren over for det formelle kunne henvise til, at det dog er Realiteten her, der maa være det afgørende.

Naar det ærede Medlem nu stiller Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvorefter der skal nedsættes et 15 Mands Udvalg til at modtage nærmere Oplysninger fra den højtærede Handelsminister om, hvorledes de hidtil indkomne Anmodninger om privat Vareudveksling er blevet behandlet, saa maa jeg sige, at jeg forstaaer ikke, hvad vi skal med yderligere et Udvalg til at modtage disse Oplysninger. Disse Oplysninger er i de sidste Møder i Rigsdagens Valutaudvalg blevet forelagt og blevet behandlet dèr, og jeg vil gaa ud fra, at hvis man nedsatte dette 15 Mands Udvalg, vilde nogenlunde de samme Medlemmer, som sidder og modtager dem i Rigsdagens Valutaudvalg den ene Dag, skulle sidde og modtage de samme Oplysninger her den næste Dag. Det ærede Medlem vil med akkurat lige saa stort Udbytte kunne anmode sit Partis Medlemmer i Valutaudvalget om at give ham de Oplysninger fortroligt, som han ønsker paa dette Omraade. Det forekommer mig derfor, at det Krav om Nedsættelse af et Udvalg kun bliver en Demonstration, og ud fra den Erkendelse, at der i Forvejen er nok at gøre for dem, der er beskæftiget paa dette Omraade, vil jeg derfor fraraade, at man vedtager det ærede Medlems Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Der er i Dag særlig fra det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kommet det til Udtryk, at naar de 4 Erhvervsorganisationer, altsaa Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet og Landbrugsraadet, har anbefalet en Vareudveksling, saa involverer det, at Ministeren normalt skal sige ja til den. Det maa jeg dog sige er en meget betænkelig Lære at ville hævde, og den tror jeg man er nødt til at anholde øjeblikkelig. For Forholdet er jo dog det, at det, som de 4 Organisationer skal afgøre, er, om Bevilling af en Ansøgning strider mod nogen af de Interesser, som de skal varetage; det er indrepolitiske Interesser; det er maaske beskæftigelsesmæssige for norges Vedkommende, handelsmæssige for andres og landbrugseksportmæssige. Men der er andre Interesser ogsaa, Interesser, som disse 4 Organisationer